

θραύση

θραύση, η, ουσ. [<αρχ. θραῦσις], η θραύση·

- *κάνω θραύση*, **α.** προξενώ μεγάλη εντύπωση: «χτες βράδυ στο χορό έκανες θραύση». **β.** έχω μεγάλη πέραση, μονοπωλώ το ενδιαφέρον: «είναι τόσο ωραίος άντρας, που κάνει θραύση στις γυναίκες». **γ.** (για πράγματα) κυριαρχώ στην προτίμηση των ανθρώπων: «στα χρόνια μας έκανε θραύση η ρεπούμπλικα». **δ.** (για νόσους) εξολοθρεύω: «προπολεμικά έκανε θραύση η ελονοσία». **ε.** (γενικά) έχω μεγάλη επιτυχία: «το τάδε τραγούδι κάνει θραύση || το τάδε έργο κάνει θραύση».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας